

foreliggende § 4, at de contractmæssige Forpligtelser saavel som den Forpligtelse til ikke at tage Zunderster tilhuse, der ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser paahviler Fæstere og Leiere paa Landet, skal være hævet, men der er Intet til Hinder for, at man kan indgaae Contracter, hvorefter de, som ville indtage Zunderster, kunne forpligte sig til at betale noget Mere derfor. Det kunde derfor, synes mig, let blive Praxis, at man bestemte en højere Betaling for det Tilfælde, at den Paagaaende vilde tage Zunderstene tilhuse. Jeg har her, troer jeg, anført Argumenter, som gjøre det tilstrækkelig klart, hvorfor jeg i høi Grad maa ønske, at den oprindelige Bestemmelse i den provisoriske Forordnings § 5 bliver op- tagen i nærværende Lov, istedetfor den sidst vedtagne § 4, og jeg troer endnu kun at burde tilføie en Bemærkning med Hensyn til Redactionen, saavel af den vedtagne § 4, som af det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag. Den vedtagne Paragraph fastsatte, at den Forpligtelse, til ikke at tage Zunderster tilhuse, som paahviler Fæsterne, ikke skal være til Hinder for at indtage Zunderster. Det er nu vistnok ikke heldigt udtrykt at sige, at en Forpligtelse, som ikke eksisterer — det vil sige, naar Loven kom ud, skulde den ikke eksistere — ikke skal være til Hinder for Noget; thi enten er Forpligtelsen der, og saa er den til Hinder, eller ogsaa er Forpligtelsen der ikke, og saa er den ikke til Hinder, men ved denne Redaction er det dog blevet noget tvivlsomt, om der ikke derved er meent den Forpligtelse, som har paahvilet Fæsterne ifølge indgaaede Contracter, og ikke den Forpligtelse, som i Fremtiden kan komme til at paahvile dem ifølge Contracter. Det er ikke ganske afgjort efter § 4, saaledes som den er affattet, men derimod troer jeg, at det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag virkelig indeholder en bestemt Antydning om, at det kun er de hidtil indgaaede Contracter, hvis Bestemmelser skulde være hævede, og ikke de, der i Fremtiden indgaaes. Det hedder nemlig deri: „den

Forpligtelse til ikke at tage Zunderster tilhuse, der ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af særlige Contractsbestemmelser paa hvilede Fæsterne paa Landet, er ophævet“, men der staaer aldeles intet Forbud imod, at man i Fremtiden med fuld Gyldighed skal kunne indgaae lignende Contracter, og det Naturlige maatte da være, naar der ikke er noget bestemt Lovbud derimod, at en saadan Ret endnu var forbeholdt; disse Redactionsbemærkninger, har jeg troet at burde fremsætte, førend Sagen gaar til Afstemning, ved Siden af den meget bestemte Formening, som Ministeriet i det Hele er enigt i, at den oprindelige § 5, altsaa det Forslag, som er stillet under Nr. 1 af 15 ærede Medlemmer, i høi Grad fortjener Ube- faling fremfor de andre foreliggende Alternativer.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de District har Ordet.

Monrad: Jeg frasalder Ordet.

J. N. Hansen. Den høitærede Justitsminister har udtalt, at den Forandring fra Udkastet, som er vedtagen under 2den Behandling, skulde indeholde en „høist betydelig“ Udvidelse; jeg hørte imidlertid ikke den høitærede Justitsminister udtale, hvori denne betydelige Udvidelse skulde bestaae, og jeg er altsaa forhindret fra at imødegaae ham; efter min Mening er den Udvidelse, som her er stæet, aldeles ikke betydelig. Han har ogsaa udtalt, at det vilde være farligt, om det blev en Tro imellem Folk, at Contracter let kunde „styrtes omkuld“, og deri er jeg aldeles enig med den ærede Minister; men jeg troer ikke, at det kunde anvendes paa hvad der foregik ved Forandringer i Lovgivningen, thi jeg troer ikke, at man kan sige, at de Contractsforhold, som forandres ved Lovgivningen, styrtes omkuld, idetmindste er det et meget stærkt Udtryk, naar man vilde sige, at man styrter Contractsforhold omkuld, fordi man i en Lov bestemmer, at i det og det Punkt skulde Contracter ansees for hævede. —